

Kazuo Ishiguro – The Remains of the Day

Ce păcat că nu știi niciodată când e ultima dată... Află abia când e prea târziu. Și nu rămâi decât cu părerile de rău. Ce păcat că ai tăcut când trebuia să fi vorbit! Sau că ai vorbit când trebuia să fi tăcut. Sau că ai fost serios când trebuia să fi zâmbit. Sau că ai râs când trebuia să fi ascultat...

Cam asta face Ishiguro în *The Remains of the Day* - îți amintește de toate gândurile nespuse și sentimentele nearătate, pe care încerci să le arunci cât mai departe, de regretele peste care îți este atât de greu să treci... Ishiguro scrie atât de frumos, într-o engleză atât de curată și literară, inventează niste personaje atât de plăcute și de sensibile încât nici nu-ți vine să mai lași cartea din mână.

Scurt și la obiect, *The Remains of the Day* este povestea lui Stevens, clasică imagine a majordomului englez care și-a petrecut întreaga viață servindu-și stăpânul și respectând cu strictețe regulile scrise și nescrise. În roman nu se întâmplă nimic, nu prea există intrigă, toată "acțiunea" se învârtă în jurul amintirilor lui Stevens. Este un om care trăiește în trecut și a cărui existență stă sub semnul a ceea ce ar fi putut să se întâmple. Pentru a-și servi stăpânul, Stevens își sacrifică șansa de a avea o familie și renunță la singura lui dragoste, fără măcar să mărturisească ceea ce simte. Nu-i rămân decât amintirile și nu poate decât să-și imagineze ce ar fi fost:

What is the sense in forever speculating what might have happened had such and such a moment turned out differently?

When one looks back to such instances today, they may indeed take the appearance of being crucial, precious moments in one's life; but of course, at the time, this was not the impression that one had.

Chiar așa, nu știi niciodată când e momentul potrivit să spui un anume lucru sau să faci un anume gest. Dacă am ști... Ne lovim mereu de imposibilitatea întoarcerii, timpul nu merge decât într-un singur sens...

There are occasions when you think to yourself: "What a terrible mistake I've made with my life". And you get to thinking about a different life, a better life you might have had...

The Remains of the Day nu are cum să te lase rece pentru că e povestea a ceea ce trăiește fiecare dintre noi, măcar o dată în viață. E povestea tristă a vorbelor nespuse, a secretelor inutile, a timidității, a temerii de a fi judecat. E povestea mea, e povestea tuturor...

Și e o poveste foarte frumos scrisă. Am făcut niște săpături și am aflat că a fost tradusă la Polirom de Radu Paraschivescu, pentru cei care o vor se găsește [aici](#). Eu una am citit-o în engleză, într-o copie xerox, pentru că la noi nu se găsește în librării în variantă originală, așa cum o vroiam eu. Romanul a fost și ecranizat, mai multe detalii găsiți [aici](#).

LENEBARBIE
(<http://lenebarbie.wordpress.com>)

